

omkring, at man vilde sige: Det er dog skammelig, hvorledes den Mand glæder sig over, at det gaaer Andre ilde. Nei, det er et Misgreb, om man ikke bliver staaende ved Ministerens egne, saa fuldstændig rigtige Sbeer, den nemlig, at sige: Dertil ere vi komne med den Art Skat, vi ville ikke efter den Maalestof, vi hidtilbage have havt, og som jeg anseer for fordærvelig, gaae videre; vi ville afslutte her og blive staaende derved. Enhver, der efter den Maalestof er kommen til at yde Noget, bliver ved at yde det, der saaledes hviler paa hans Bygning, og naar han fratræder den, kommer ogsaa den Næste til at yde det; dette vil efterhaanden, eftersom Formuen stiger og Bærderne forandre sig, vise sig kun at forstørres med Tid paa hver Eiendom; før Tretiden tage vi Hensyn til det Eneste, der kan yde Noget, nemlig Arbejdsoverskudsindtægten; denne er det Eneste, hvoraf der i Virkeligheden kan ydes, og det Eneste, hvorom der indenfor disse snevne Rum, vi her have med at bestille, kan være Tale. Altsaa, jeg skal meget tilraade, da jeg ikke alene er overbevist om, at det i Skattevesenets og i Kjøbstædernes Interesse er en god Gjerning, men ogsaa, at det vil sætte Ministeren istand til at have langt større Fornøjelse af sin egen Lov, at vedtage Mindretallets Forslag. Jeg tør sige, at det hviler paa den simpleste og sundeste Betragtning af al fast Eiendomsstat og af al Dummatrifulering, og vi gjøre her det, som Erfaringen har lært os. Erfaringen har lært os, at naar vi, idet vi skulle indføre en ny Matrifulering, ikke paalægge det fast, som bliver baaret af de forskjellige Eiendomme til det sidste Dieblik, da den nye Matrifulering træder i Kraft, men derimod gaae lidt deraf og noget tilbage, saa bliver der nogen Misfornøjelse tilbage. Jo nærmere man bliver ved det Standpunkt, hvorpaa Forholdet staaer i det Dieblik, Loven indføres, desto mere Tilfredsstillelse har man af, hvad man gjør, og jo længere man gaaer tilbage, desto mere uret vil man komme til at gjøre. Der ligger nogle Aar at vælge imellem, men jeg troer, at Mindretallet ogsaa i den Henseende har fundet det Rette, og jeg haaber, at den ærede Minister, som selv har nedlagt dette Grundlag i sin Lov, vil holde fast derpaa. Jeg skal ikke gaae ind

paa Enkeltheberne med Hensyn til Forholdet imellem Beskatningen af Bygning og Grund, da saavel det ærede Mindretal som en senere Taler fuldstændig har udvillet, hvad der i den Anledning kunde være at sige, og at det altsaa kun vilde være at trætte Forsamlingen.

Thune: Jeg skal, hvad jeg allerede før udtalte, da jeg havde Ordet, tillade mig at støtte den foreliggende nye § 3. Det har gjort mig ondt at høre, at den ærede Minister omtrent vil ansee det som en Kuldstælse af Loven, hvis den af Mindretallet foreslaaede nye § 3 skulde gaae igennem. Jeg kan ikke rigtig forstaae den ærede Ministers Stilling til denne Paragraf, da Motiveringens til Lovudkastet jo ganske er det Grundlag, hvorpaa denne Paragraf er bygget, og der virkelig, som tidligere udtalt, er en stor Forskjel paa, om en Eiendom paa engang paalægges som en fast Afgift, hvad den har svaret i et Gjennemsnit af 10 Aar, saaledes som Mindretallet foreslaaer, eller om vi, som Lovudkastet foreslaaer, tage den samlede Skat, som har hvilet paa Eiendommene, saavel paa Grund som paa Bygning, og fordeler den efter saadanne Regler, som ville medføre, at den ene Eiendom kan komme til at betale betydeligt mere og den anden betydeligt mindre, end de tidligere have svaret. Jeg troer, at det vil være en høist vanskelig Op-gave, der bliver stillet Kommunalbestyrelserne, som skulle dele Yderne imellem, og jeg troer virkelig, at Kommunalbestyrelserne ville blive lagte meget for Had, naar de skulle iværksætte denne Klassifikation af Eiendommene, hvad enten det nu bliver Grundene eller Bygningerne, som man senere vedtager at klassificere, idet enhver Klassifikation medfører en større eller mindre Vilkaarlighed. Enhver, der kommer i en højere Klasse, vil finde sig forurettet, og Ingen vil finde, at hans Eiendom virkelig har en saadan Beliggenhed, at den kan komme til at svare en højere Skat end Naboen. Jeg troer der vil beredes Kommunalbestyrelserne i de forskjellige Byer særdeles store Vanskeligheder derved, men alle disse Vanskeligheder ville blive hævede ved at gaae ind paa Mindretallets ganske simple og rene Paragraf, som den foreligger, idet Mindretallet jo derved